

[Aage Fogh.]

land. Der betales ikke kapitalvindingssskat, for den samme slægt i 3 generationer har siddet dér, og de sidste to har aldrig rørt ved den jord, så de falder ikke ind under loven — forstå det, hvo der kan. Skulle det ikke have været en opgave for den siddende regering at løse sådanne problemer som samspillet mellem kommunerne, samspillet mellem staten og Roskilde?

Men for at gøre det helt morsomt skal jeg nævne følgende: Himmelev kommune må selvfølgelig sikre sig, og det gør man ved at skaffe sig jord, der ligger dårligere og længere nordpå, omfattende 2 statshusmandsbrug, der har jordrentevilkår, der har konjunkturbestemt rente. Husmændene har aldrig betalt én krone for deres jord; den sælger de nu til Himmelev kommune for 16.000 kr. pr. td. land. Dette kan ikke være rimeligt, det er simpelt hen uanstændigt, at vi fra lovgivningsmagtens og administrationens side finder os deri. Min personlige opfattelse af disse ting er, at disse husmænd skal have en så rimelig erstatning, at de kan købe tilsvarende brug andetsteds, og de skal også have erstatning for den ulempe, som flytningen medfører, men de skal ikke inkorporeres i jordspekulanternes rækker. Det har aldrig været meningen; det strider fuldkommen imod de principper, som i hvert fald jeg har søgt at følge i denne lovgivning.

Det næste spørgsmål, jeg ønsker at rejse, vedrører det problem, der opstår med den lønningssystem, vi har for vore medarbejdere. Jeg vil rejse det på grundlag af en lille notits i statsregnskabet under § 11 i forbindelse med et tilsynsudvalg. Dette tilsynsudvalg får en godtgørelse på 8.000 kr. Det er ikke beløbets størrelse, det drejer sig om, men det er princippet. Man havde ingen rejseudgifter haft, fordi alle møder var afholdt på kontorchefens kontor. Jeg ønskede, at vi skulle spørge for det første: hvad er tilsynsudvalgets opgave? For det andet: hører denne opgave ikke naturligt under kontorchefens arbejdsområde? For det tredje: hvis det er tilfældet, er det da rimeligt at udbetale et fast årligt vederlag? Og for det fjerde: i hvor stor udstrækning finder dette system anvendelse inden for administrationen? Mine kolleger var ikke uenige med mig deri, men de ønskede ikke

at rejse spørgsmålene, fordi de ikke mente, det hørte ind under vort område som statsrevisorer. Det blev overladt til mig at rejse spørgsmålet, og det gør jeg her.

Efter mit skøn er vi hermed inde på et område, hvor vi skal være morderlig forsigtige, for dette dobbelte lønningssystem findes jo mange, mange andre steder. Det er vist altid forsigtigst at tale om det, man kender af egen erfaring. Jeg for mit vedkommende har haft 2 poster, der kan komme ind under det spørgsmål, jeg her har nævnt.

Jeg har siddet i tilsynsudvalget for det kgl. teater. Hvis nogen vil spørge mig hvorfor, kan jeg ikke svare på det; men det var i hvert fald ikke mig, der ledede det kgl. teater — det kan jeg garantere for. Jeg fik 300 kr. om måneden for det. Vi holdt 1 à 2 møder pr. måned. Det var helt klart i overensstemmelse med den linje, jeg søger at holde, at jeg, den dag jeg blev udnævnt til statsrevisor, med det samme gav afkald på medlemskabet i tilsynsudvalget for det kgl. teater. Det ville være urimeligt og uanstændigt at sammenblande den slags ting, og derfor trak jeg mig omgående tilbage.

Hvervet som medlem af arbejdsnævnet har været mig betroet i en årrække. Her har vi en langt bedre ordning. Vi får 25 kr., hver gang vi kommer til møde, og kommer vi ikke til møde, får vi ingenting. Det er sundt, og det er rigtigt. Jeg opfordrer til, at man overvejer at indføre det princip også andre steder.

Så vil jeg gerne føje til, at når jeg rejser denne sag her, er det ikke vendt imod ministeriernes eller statens medarbejdere, men det rækker langt og vidt ud. Når jeg en gang imellem sidder og forlyster mig med at læse i den blå bog — den kender De jo alle — og kommer til dem, der optræder som professorer ved vore universiteter eller andre steder, undrer jeg mig såre over, at de folk kan overkomme de vældige opgaver, de er sat ind på — vældige opgaver — og så spørger jeg mig selv: hvordan i alverden, hvornår får disse professorer tid til at foreløse for de unge? Hvornår får de tid til at tale med de unge og påvirke dem, så de er påvirket ud i den tid og det arbejde, de skal gå i møde? Da jeg talte derom med en af de unge, som jeg har nogen forbindelse med, sagde han: „Du er naiv, far“ ...